

Ο Αχιλλέας Κιούρκας μιλάει στα «NEA» για την εργασιακή του καθημερινότητα στο εξωτερικό, η οποία απέχει μακράν αυτής που βιώνουν οι συνάδελφοί του που εργάζονται στα ελληνικά δημόσια νοσοκομεία

Πάνω από 1.700 έβγαλαν εισιτήριο χωρίς επιστροφή για το εξωτερικό τη διετία 2014-2015. Από αυτούς οι 920 είναι πτυχιούχοι σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ και οι λοιποί είναι βοηθοί νοσηλευτών

ΤΗΣ ΜΑΡΘΑΣ ΚΑΪΤΑΝΙΔΗ

Μια φουρνιά νέων πτυχιούχων νοσηλευτών μεταναστεύει κάθε χρόνο από την Ελλάδα, αφήνοντας πίσω την κρίση, την ανεργία, τους μισθούς πείνας και το δημόσιο σύστημα υγείας που τελεί υπό κατάρρευση.

Σύμφωνα με τους πιο μετριοπαθείς υπολογισμούς της Ένωσης Νοσηλευτών Ελλάδας (ΕΝΕ), περισσότεροι από 1.700 νοσηλευτές έβγαλαν εισιτήριο για χώρα του εξωτερικού χωρίς επιστροφή τη διετία 2014 - 2015. Από αυτούς οι 920 είναι πτυχιούχοι σχολών ΑΕΙ και ΤΕΙ και οι υπόλοιποι είναι βοηθοί νοσηλευτών. Μεταξύ αυτών και ο 35χρονος Αχιλλέας Κιούρκας, ο οποίος «δραπέτευσε» από την Ελλάδα πριν από μία πενταετία. Εφτάσε στο Λονδίνο με αποσκευές που ζύγιζαν μόλις 20 κιλά και με ελάχιστη προύπρεσία στον τομέα.

Είχε όμως περίσσια σιγουριά ότι δεν ήθελε να εργαστεί στην Ελλάδα. Το πρόγραμμα Stage και η εξάμηνη εργασία μέσω μη κυβερνητικής οργάνωσης τον έπεισαν ότι δεν υπήρχαν προοπτικές στη χώρα μας.

Τα στατιστικά στοιχεία τον επιβεβαιώνουν: παρότι οι νοσηλευτικές σχολές συνεχίζουν να παράγουν νέους νοσηλευτές με

ρυθμούς ίδιους ή και μεγαλύτερους σε σχέση με το παρελθόν, η ανεργία μαστίζει τον κλάδο αφού αγγίζει το 30%.

Και αυτό διότι παρά τις αυξημένες ανάγκες του δημόσιου συστήματος υγείας δεν γίνονται προσλήψεις προσωπικού. Επιπλέον τα χρόνια της κρίσης παρατηρείται μετακίνηση των ασθενών από τον ιδιωτικό στον δημόσιο τομέα με αποτέλεσμα την απόλεια θέσεων και στις ιδιωτικές κλινικές.

Το παράλληλο σύμπαν

Ο Αχιλλέας Κιούρκας ζει σε ένα παράλληλο σύμπαν. Το πρώτο οκτάμηνο επέλεξε να εργαστεί μπάρμαν για να εξοικειωθεί με την αγγλική γλώσσα αλλά και με την κοινωνία και το σύστημα. Σύντομα άνοιξε θέση νοσηλεύτη στο δημόσιο νοσοκομείο Royal Free Hospital.

Για να προσληφθεί, όμως, έπρεπε να καταθέσει δύο στατικές επιστολές. «Αυτό ήταν το μεγαλύτερο πρόβλημα που αντιμετώπισα, αφού το ελληνικό Δημόσιο αποδείχθηκε ακόμη μία φορά δαιδαλώδες. Η προϊσταμένη στο Ιπποκράτειο Νοσοκομείο Θεσσαλονίκης δεν γνώριζε αγγλικά ούτε όμως επέτρεπε στην υπεύθυνη της κλινικής να αναλάβει τη συγγραφή της. Κάτι τόσο απλό και τυπικό μετατράπηκε σε υπόθεση που παραπέμπει στο Γεφύρι της Αρτας» λέει ο Κιούρκας γελώντας.

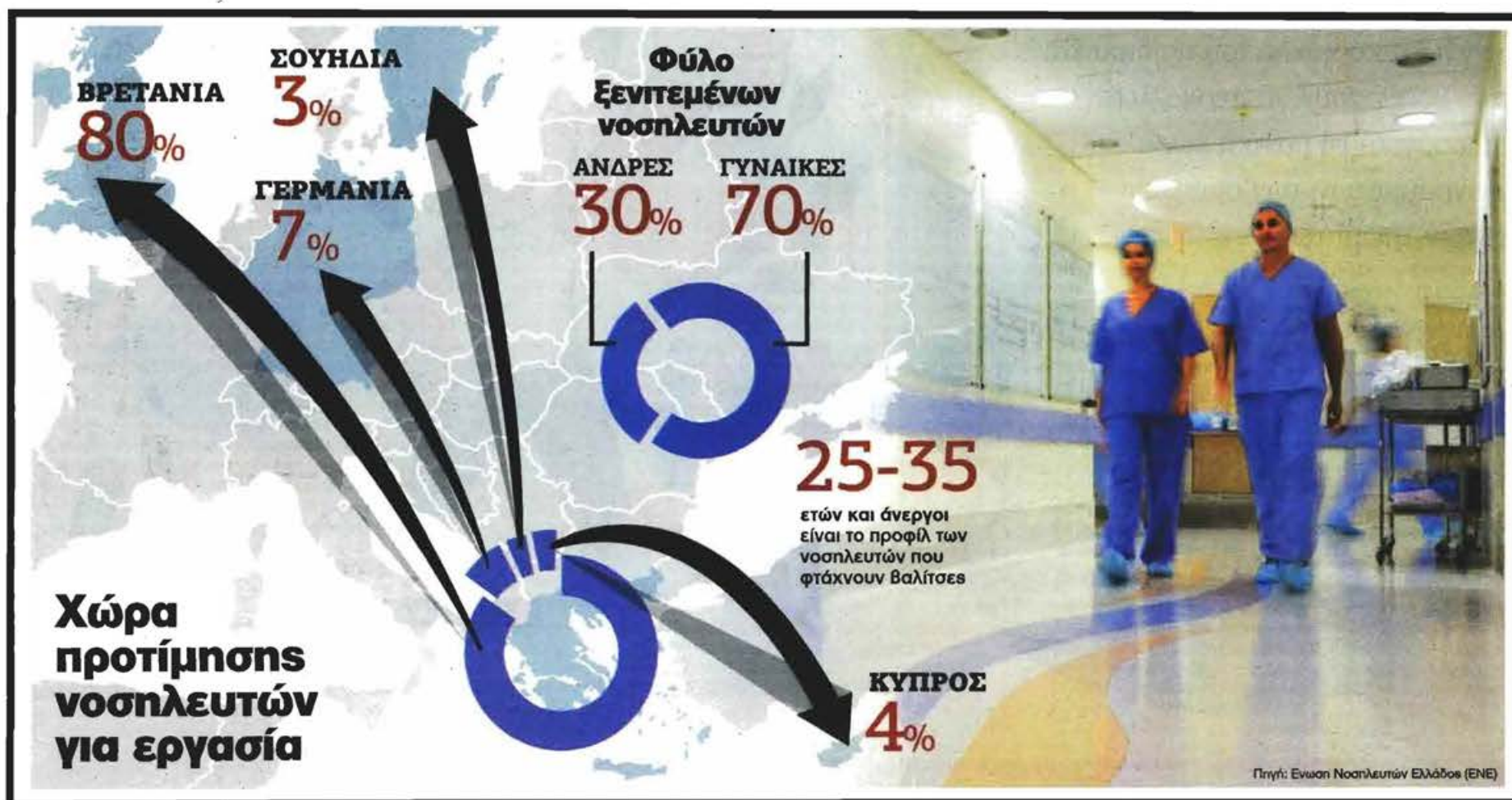
Οι περιγραφές για την εργασιακή καθημερινότητά του απέχουν μακράν από αυτήν που βιώνουν οι νοσηλευτές που εργάζονται στα ελληνικά δημόσια νοσοκομεία.

Επειτα από έξι μήνες (τόσο διήρκεσε η δοκιμαστική περίοδος) η σύμβασή του έγινε αορίστου χρόνου. Ο αρχικός μισθός του άγγιζε τα 2.000 ευρώ τον μήνα (συμπεριλαμβάνεται επίδομα 450 λιρών επειδή εργάζεται στο Λονδίνο), ενώ ύστερα από κάθε χρόνο εργασίας ακολουθούσαν και οι προβλεπόμενες μισθολογικές αυξήσεις. Σήμερα αμείβεται με 3.200 ευρώ μηνιαίως.

Οι ανισότητες στις αμοιβές

Η σύγκριση είναι αποκαρδιωτική. Ο πρόεδρος της ΕΝΕ Αρης Δάγλας, ο οποίος εργάζεται στο Κρατικό Νοσοκομείο Νίκαιας μετρώντας 21 χρόνια προύπρεσίας, έχει να λαμβάνει κάθε

Οπου φύγει φύγει και οι νοσηλευτές

μύνα από το ελληνικό Δημόσιο μόλις 1.380 ευρώ. Η πρόσφατη έρευνα του Οργανισμού Οικονομικής Συνεργασίας και Ανάπτυξης (ΟΟΣΑ) αποτυπώνει με γλαφυρό τρόπο τις ανισότητες που παρατηρούνται στις αμοιβές των νοσηλευτών ανά την Ευρώπη. Ειδικότερα και σύμφωνα με τα στοιχεία της έρευνας, το 2013 οι έλληνες νοσηλευτές αμείβονταν με 22.932 ευρώ, ενώ το 2009 είχαν ετήσιο εισόδημα 28.847 ευρώ. Η μείωση είναι 20%, ενώ το ίδιο διάστημα υπήρξε μικρή αύξηση ή σταθεροποίηση των αποδοχών στις λοιπές χώρες.

Ενδεικτικό είναι ότι στην Ιταλία οι νοσηλευτές αμείβονται ετησίως με 30.631 ευρώ, στη Γαλλία με 31.941 ευρώ και στο Βέλγιο με 45.555 ευρώ. Στην Τσεχία οι μισθοί σημείωσαν μικρή αύξηση, ενώ το ίδιο συνέβη και στην Ουγγαρία.

Η ίδια έρευνα καταγράφει ακόμη μία παραδοξότητα: οι πιο κακοπληρωμένοι νοσηλευτές, δηλαδή οι Έλληνες, είναι και αυτοί που σηκώνουν τον μεγαλύτερο εργασιακό φορτίο.

Και αυτό διότι στη χώρα μας αναλογούν μόλις 3,6 νοσηλευτές ανά 1.000 κατοίκους, όταν η μέση ευρωπαϊκή αναλογία είναι υπερδιπλάσια – δηλαδή αναλογούν οκτώ νοσηλευτές ανά 1.000 κατοίκους.

Τα συγκριτικά στοιχεία

Απογοητευτικά για τα ελληνικά δεδομένα είναι και τα συγκριτικά στοιχεία από τις χώρες του ευρωπαϊκού Νότου, καθώς η Ιταλία έχει 6,4 νοσηλευτές ανά 1.000 κατοίκους, η Πορτογαλία

Ο νοσηλευτής Αχιλλέας Κιούρκας όταν μιλάει για τις συνθήκες στις οποίες εργάζεται στην Αγγλία περιγράφει έναν εργασιακό παράδεισο

5,8 και η Ισπανία 5,2 νοσηλευτές. Έτσι εξηγείται το γεγονός ότι ο Αχιλλέας Κιούρκας όταν μιλά για τις συνθήκες στις οποίες εργάζεται, περιγράφει έναν εργασιακό παράδεισο. Κατά την τελευταία νυχτερινή του βάρδια – στη χειρουργική κλινική με εξειδίκευση στις παθήσεις ήπατος - χοληφόρων - παγκρέατος – είχε αναλάβει τέσσερις ασθενείς που νοσηλεύονταν σε κλίνες αυξημένης φροντίδας.

Πίσω στην Αθήνα το ίδιο βράδυ ένας νοσηλευτής που είχε βάρδια σε δημόσιο νοσοκομείο έπρεπε να φροντίσει 40 ασθενείς. Στην πρωινή βάρδια η κατάσταση βελτιώνεται μεν, απέχει ωστόσο μακριά από τα ευρωπαϊκά πρότυπα αφού η αναλογία είναι ένας νοσηλευτής για 20 ασθενείς.

«Ο νόμος στην Αγγλία είναι ιδιαίτερα αυστηρός σε ό,τι αφορά την αναλογία νοσηλευτών/ασθενών. Έτσι, σε μια κοινή κλινική – π.χ. παθολογική – πρέπει να αναλογούν το πολύ οκτώ ασθενείς ανά νοσηλευτή. Στην περίπτωση που για πρακτικούς λόγους – όπως για παράδειγμα άδεια μπρόνττας ή ασθενείας – λείπουν νοσηλευτές για την κάλυψη κάποιας βάρδιας, τότε το νοσοκομείο “νοικιάζει” προσωπικό για να καλύψει τα κενά που προκύπτουν» λέει ο Κιούρκας.

Στο μεταξύ, οι κενές θέσεις στα δημόσια νοσοκομεία της χώρας μας αυξάνονται με γοργούς ρυθμούς, με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν. Όπως επισημαίνει ο Δάγλας, «είναι αναγκαία η άμεση πρόσληψη 15.000 νοσηλευτών και ισάριθμων βοηθών νοσηλευτών ώστε να φτάσουμε σε ικανοποιητικό επίπεδο».

Οι ελλείψεις κοστίζουν ακριβά

Ο πρόεδρος της ΕΝΕ επισημαίνει ότι οι ελλείψεις σε προσωπικό κοστίζουν ακριβά στο σύστημα. «Τα ιατρικά και νοσηλευτικά λάθη έχουν αυξηθεί λόγω του φόρτου εργασίας. Αντίστοιχα, οι ελλείψεις σε νοσηλευτικό προσωπικό καθιστά σχεδόν αδύνατη τη λήψη μέτρων πρόληψης και ελέγχου των ενδονοσοκομειακών λοιμώξεων, με αποτέλεσμα να απειλείται η υγεία των ασθενών» προσθέτει και συμπληρώνει ότι στη Μονάδα Εντατικής Θεραπείας του Ευαγγελισμού αναλογούν μόλις δύο νοσηλευτές για 14 ασθενείς.

Τις ημέρες γενικής εφημερίας μάλιστα διαδραματίζονται καταστάσεις που παραπέμπουν σε τριτοκοσμικές χώρες: στο παθολογικό του Γενικού Κρατικού Νίκαιας γίνονται κατά μέσο όρο 70 εισαγωγές κατά τη διάρκεια γενικής εφημερίας. «Επειδή οι κλίνες δεν επαρκούν, οι ασθενείς φιλοξενούνται σε άλλες κλινικές. Ως αποτέλεσμα, οι νοσηλευτές μεταναστεύουν σε άλλους ορόφους και τμήματα αναζητώντας τους αρρώστους» περιγράφει ο Αρνης Δάγλας.

Κάπως έτσι εξηγείται και η κατηγορηματική απάντηση του Αχιλλέα Κιούρκα στην ερώτηση «θα επιστρέφατε στην Ελλάδα;». Χωρίς δεύτερες σκέψεις δηλώνει πως παρότι του λείπει η χώρα του, είναι απόλυτα ικανοποιημένος επαγγελματικά στο Λονδίνο.

«Οι συνάδελφοί μου στην Ελλάδα μου περιγράφουν καταστάσεις αδιανόητες για τα βρετανικά δεδομένα. Οι κανόνες ασφαλείας δεν τηρούνται. Αρκετές φορές δεν έχουν στη διάθεσή τους ούτε καν γάντια. Με αυτά τα δεδομένα, πρακτικά δεν υπάρχει δίλημμα για εμένα».

Οι κενές θέσεις στα δημόσια νοσοκομεία της χώρας μας αυξάνονται με γοργούς ρυθμούς με ό,τι αυτό συνεπάγεται για την ποιότητα των υπηρεσιών που προσφέρουν. «Είναι αναγκαία η άμεση πρόσληψη 15.000 νοσηλευτών και ισάριθμων βοηθών νοσηλευτών ώστε να φτάσουμε σε ικανοποιητικό επίπεδο» λέει στα «NEA» ο πρόεδρος της Ένωσης Νοσηλευτών Ελλάδας Αρνης Δάγλας